

Episode 4: Fremskudt rådgivning i Randers Kommune

Du lytter til en podcastserie fra Partnerskab om Børnene Først. Partnerskabet er sat i verden for at understøtte implementeringen af barnets lov, og har valgt at sætte fokus på samarbejdet mellem almen- og socialområdet. - For samarbejde er helt centralt, hvis vi skal lykkes med tidlig opsporing og tidligere hjælp til børn, unge og familier i udsatte positioner.

[regi lyd fra bil]

Vi har krydset landet. Kørt fra Gentofte til Randers.. igennem 16 kommuner.

Alle kommuner med den samme udfordring; at hjælpe børn, unge og familier i udsatte positioner... så de problemer, de oplever ikke vokser dem over hovedet.

[regi lyd fra bil]

Hvordan man som kommune vælger at organiserer den tidligere hjælp og opsporing er forskellig. men udfordringen er den samme. For både forskningen og erfaringerne viser, at en stærk *tidlig indsats og et robust tværfagligt samarbejde* er vigtigt, når man skal lykkes. Og en af måderne til at opnå, det-here-med tidlig indsats og et robust tværfagligt samarbejde er ved at have en fremskudt rådgiver i kommunen... En fremskudt rådgiver, der kan bygge bro mellem social og almenområdet.

[regi lyd fra bil]

men altså.. Fremme i Randers er det tydeligt, at bare det at have en fremskudt rådgiver ude i almenområdet er en stor gevinst, men hvor Gentofte - som vi besøgte i sidste episode - havde organiseret deres fremskudte rådgivning med myndighed, så har de i Randers valgt at organisere deres fremskudte rådgivning uden myndighed.

Hvorfor har de det?

Og hvad betyder det helt konkret at arbejde som fremskudt rådgiver uden myndighed?

Det får du svaret på nu, for vi er ankommet til Randers, hvor Michelle og Amra inviterer os indenfor :)

Michelle

Jeg hedder Michelle Aarup Christensen, og jeg er fremskudt socialrådgiver i PPR Randers.

Amra

Og jeg hedder Amra Dhradjic, og jeg er områdeleder her i PPR, og er faglig leder for de fremskudte socialrådgivere.

Michelle

Jamen, altså, en fremskudt socialrådgiver, det er jo sådan en konstruktion, vi har valgt i Randers at kalde det.

Men det er jo kort sagt en socialrådgiver, [06:30] som arbejder inden for skole, eller dagtilbud, i sådan en fremrykket position, så man sådan ligesom kan yde rådgivning og vejledning, og sparring til fagpersoner ude i de rammer, hvor børnene de færdes, altså skolen, dagtilbud og selvfølgelig familien også.

Vi er taget til Randers for at høre mere om deres organisering og få nogle cases

Michelle

Og jeg smiler, fordi jeg tænker lidt, at man ikke kan snakke med en socialrådgiver ret lang tid før, hun er begyndt at hive cases frem og sådan til. Fordi vi tænker kun i cases. Og det er ikke rigtigt, at vi tænker, hvad nu hvis det var sådan? Og det og det, hvad nu med dem der?

Ja, der er masser af gode eksempler i dagens episode.

Men *inden* Michelle og Amra hiver deres cases på frem, så har vi faktisk interviewet en borger fra Randers, hvis historie rigtig fint illustrerer at det nytter at have en fremskudt rådgiver ude i almenområdet.

NANNA CASE

Historien starter med, at Tessa kommer til verden en anelse før, end planlagt.

Jo, altså vores historie starter jo langt tilbage, da min ene datter er født for tidligt, så vi har faktisk hele tiden været i en tættere kontakt i perioder med kommune og med neonatalafdelinger. Så i børnehaven, der havde vi også PPR ind over for ligesom at høre, om hun skulle starte i skole og hvad deres vurdering var med hendes udvikling. Fordi vi har hele tiden tænkt, at hendes udvikling var meget normal og alderssvarende, og de har fulgt hende sådan tæt.

Tessas udvikling er som den skal være. Hun er en glad, stille og fantasifuld pige, der starter i skolen. Tessas mor, Nanna, ser hvordan Tessa kommer i første klasse, og så i anden klasse..

Så det er faktisk først i 4. klasse, der er et nyt lærerteam, der trækker os til møde og siger, at jeres datter trives ikke. Hun er ulykkelig, og hun er ensom.

Og ordet ensom var bare så voldsomt for os, fordi vi havde et indtryk af, at hun jo faktisk var en speciel pige, en lidt stille pige, men hun var ensom.

Da Tessa rammer 4 klasse er det som om fantasien fordufter, og hendes verden begynder at glide fra hende

Og jeg har haft nogle samtaler med hende, hvor hun på børnesprog ligesom har fortalt mig, at hun ikke vidste, hvad hun skulle i verden, om det måske var nemmere ikke at være her.

hun kunne ligesom mærke, at hendes venner fagligt og måske også socialt, ligesom gled fra hende. Og hun blev mere og mere sat tilbage, og blev mere og mere isoleret, og søgte sit eget selskab på en stor skole.

Det var meget voldsomt. Jeg kan nemlig også huske, at vi som familie var lidt paf over, at udviklingen kom så prompte til det rigtig dårlige. [14:46] Så hun havde en fornemmelse af, at hun ikke hørte til.

Og vi kan jo også godt mærke derhjemme, at det bliver faktisk sværere og sværere for en skole. Det bliver lidt en kamp hver dag, hvor der bliver grædt og skreg og det er utroligt voldsomt lige pludselig.

men jeg tror jeg blev enormt ked. Jeg blev faktisk også rigtig vred. Jeg tror, jeg blev rigtig vred over, at det her lille stille barn har kunnet gemme sig.

Lærerteamet og skolen indkalder Tessa og familien til tværfagligt netværksmøde på skolen. Ud over skolen, er der en psykolog fra PPR tilstede og .. du har måske allerede gættet det.. en fremskudt socialrådgiver tilstede.

Til det her netværksmøde, der bliver stablet på benene, der er der sindssygt mange kompetente mennesker, der ligesom forstår, at netop fordi hun har fået lov til at gemme sig, så er det vigtigt, at vi tager hende og hendes udfordringer meget seriøst. Netop så det ikke eskalerer og ikke bliver værre.

Så der er en psykolog og en fremskudt rådgiver. To rigtig, rigtig dygtige lærere,

Og tillad mig lige at træde ud af interviewet med Tessas mor, for den fremskudte rådgiver er selvfølgelig Michelle

Michelle

Jeg plejer at forklare det sådan, at når jeg møder familien, så siger man, at jeg arbejder som fremskudt socialrådgiver, det vil sige, at jeg tilbyder rådgivning og vejledning, og det er frivilligt. Jeg ved en hel del omkring familier, hvad det er, der kan udfordre, hvordan det er, at man kan komme igennem de her udfordringer. Så jeg, fx hvis jeg sidder til et tværfagligt netværksmøde, så siger jeg, at jeg har et af for at lytte efter, om der er noget, jeg ved en hel masse om, som vi kunne snakke videre om.

Jeg plejer at præsentere også at sige, at jeg kommer fra PPR. Altså jeg siger aldrig bare, at jeg er fremskudt socialrådgiver. Jeg siger, at jeg er fremskudt socialrådgiver fra PPR. Altså jeg siger aldrig bare, jeg er fremskudt socialrådgiver. Jeg siger, jeg er fremskudt socialrådgiver fra PPR. Og så plejer jeg med, at enten så har psykologen præsenteret sig lige inden, eller lige efter mig, så vi får tydeligt gjort, at vi kommer fra det samme

sted. Jeg plejer også at sige til folk, at mit arbejde er utroligt nemt at afgrænse, fordi det står på døren. Hvad kan man få her? Man kan få rådgivning. Altså, det er nemt at afgrænse teorien. Men det der med, det er rådgivning. Du kan, altså, tag det, hvis du kan bruge det til noget.

Efter det tværfaglige netværksmøde med fremskudt-rådgiver-Michelle, Psykologen og skolen går der ikke særlig lang tid før Tessa begynder at få hjælp.

Ja, efter det første netværksmøde, der går der ikke særlig længe, før hun får samtale med PPR-psykologen. Der er noget observation i klassen, der er nogle tests af hende alene, og så er der noget generelt samtale, hvor hun ligesom finder ud af, hvor Tessa er, og måske også om hendes udfordringer er større end det faglige. Ud fra det her, der tager psykologen fat i logopæden, fordi der er nogle sproglige udfordringer for Tessa, som gør, at hun måske har lidt svært ved at være i større sammenhæng, noget med at forstå, hvad læren siger, hvis man ikke forstår, hvad de andre egentlig mener og siger.

Tessa får i første omgang en lidt kortere skoledag, og sammen med indsatsen fra skolen, psykolog og talepædagogen begynder det langsomt at gå bedre.

Men så skal Tessa i 5 klasse.. og 5 klasse betyder at Tessa skal have nye lærere

I starten af 5. skal Tessa så have nyt lærerteam, desværre.

Men heldigvis!

Men de tager opgaven lige så seriøst, som det forrige lærerteam, og der er en rigtig god overlevering. Og det er så her, hvor vi har besluttet, at Tessa også får samtaler med fremskudt rådgiver. Og der får hun tildelt 10 samtaler. Og det er ligesom om, at hun hele hendes dag kan lidt blive reddet af de her samtaler med de forskellige psykologer, logopæden, som jo egentlig kommer og gør et stykke arbejde, men for hende er det super dejligt, at der er nogen, der gider at sidde ved hende, der er nogen, der gider at lytte til hende. Altså, at hun ikke er en del af en klasse, men af sig selv.

Så hun synes, det er rigtig rart.

De her samtaler med fremskudt rådgiver, der har hun fået tilbudt to mere ud over de 10. Og så har vi aftalt med rådgiver, at hun skal have et program, der hedder Min Magiske Mave.

Summen af det tværfaglige samarbejde hjælper Tessa; Hun har samtaleforløb og Tessa kommer med i forskellige programmer, som f.eks. Min Magiske Mave

og "Min magiske Mave" er faktisk et meget godt eksempel på, hvad Michelle kan hjælpe med ud over selve samtaleforløbene, som hun forresten også kan tilbyde forældre. Men altså.. her får du med Michelles egne ord, hvad hun kan hjælpe med, som fremskudt rådgiver uden myndighed.

Michelle

...altså der kan ske det at jeg tilbyde et samtaleforløb for forældre.. og jeg kan tilbyde et samtaleforløb med børn og unge, hvis vi tænker, at det er det, der er mest hjælpsomt. Det er, at den unge får en fortrolig voksen at tale med, så vi kan få belyst et barns perspektiv.

Men jeg kan også sige, at det ved jeg lige præcis, at der starter en gruppe nede i vores Selvhjælps Randers. Jeg ved, at de starter, og de søger, om jeg lige skulle hjælpe jer med at, altså, det her er det nummeret, eller skal jeg hjælpe jer med at ringe? Det kan også være, at jeg hører, hov! der er noget her, der passer ind, vi har et tilbud, der hedder Min Magiske Mave, som er altså børn med funktionelle mavelidelser. Det er da lige det her, skulle jeg ikke lige tage henviser til det, fordi det er faktisk der, hvor vi kan få lov til at henvise til.

Ja, ud over Michelles faglige socialrådgiver kompetencer, så har hun som fremskudt rådgiver også fingeren på pulsen i forhold til hvilke tilbud der findes for børn og forældre.

og selvom det i sig selv er et godt argument for den fremskudte rådgiver, ja så ser de endnu flere fordele i Randers ved at have organiseret sig med fremskudt rådgiver uden myndighed.. men det, så lad os lige høre hvordan det går med Tessa i dag

Så hele vejen igennem har man ligesom set Tessa og har vurderet, hvad der vil kunne gavne hende i hendes mistrivsel, altså både i den mistrivsel, som hun har været i, hvad der ligesom har gjort, at hun i dag faktisk, jeg skændes ikke med hende mere om morgenen. Men det her forløb har gjort, at hun som minimum kan komme i skolen, og som minimum kan holde til at være der. Og vi er netop, nu er vi netop gået i gang med udredningen. Hvad hedder det? Og det er ligesom om, at hun har en anden gejst for at være til. Nu spurgte psykologen i går, om hun stadigvæk synes, at det var svært at være i verden, hvor hun siger, at det har hun da aldrig sagt. Altså så for hende, det er simpelthen, at hun har været så afkoblet fra hverdagen, at nu kan hun ikke huske det.

Hun kan simpelthen ikke huske, at hun har haft det så skidt, fordi der har været så mange, der har grebet hende nu. Om det så er for sent i forhold til, at hun har den alder, hun har, eller om det var helt tilpas, det skal jeg ikke vurdere. Jeg ved bare, at jeg har en datter nu, som gerne vil være her, hvilket jo er alfa og omega for det, der ligesom er blevet gjort.

Tessa's historie er en.. hvad skal vi sige.. en "klassisk" problemstilling med børns mistrivsel, der opdages ved en ændret adfærd.

og helt overordnet, så kan Amra, der er områdeleder i PPR, og faglig leder for de fremskudte socialrådgivere, fortæller, at når de ser på deres opgørelser, så er der især tre udfordringer, der fylder.. nemlig; Skilsmisse, skolefravær, ændret adfærd.

og for at håndtere de udfordringer bedst muligt, har Randers valgt at organisere en del af deres socialrådgivere, som fremskudte rådgivere uden myndighed, og samtidig tilknytte de fremskudte rådgivere til PPR

Den her organisering, og samarbejde, mellem social- og almenområdet finder du ikke alle steder i landet. så lad os lige kaste et blik på hvordan den blev til.

Det startede tilbage i 2012, før både Amra og Michelle kom til

Det startede jo tilbage i 12 som et pilotprojekt. Dengang var Randers familieområde jo delt op i tre distrikter, og der valgte man at tage en rådgiver fra myndighedsafdelingen og rykke nogle timer ud på skoledagtilbud for ligesom at se, hvad kan det, når man rykker en socialfaglig medarbejder derude i det helt tidlige. Og det viser sig at have nogle gode effekter i forhold til at komme tidligere ind og hjælpe de fagprofessionelle og familierne. Og så udvidede man jo den konstruktion, og så da man sammenlagde områderne og distrikterne og flyttede PPR sammen her, så valgte man at flytte de fremskudte socialrådgivere i PPR, fordi det giver god mening at samle dem med de andre fagpersoner, der også arbejder med at understøtte skole- og dagtilbud.

Michelle

Ja, man kan måske sige det med, at det startede med at være sat ud af tre, og så har man udvidet det lidt til at blive lidt flere og lidt flere, altså sådan et par omgang. Så vi lander på de her ti.

I dag er de 10 fremskudte rådgivere, der sidder ude på skoler og dagtilbud i Randers. Alle er også tilknyttet PPR, hvor de arbejder tæt sammen med de andre faggrupper i PPR, som er psykologer, logopæder, altså tale- og hørekonsulenter. Og fysioterapeuter og en enkelt læsekonsulent

og samarbejder jo også ud i en tværfagligt med skole- dagstilbud, hvor der jo er lærere, pædagoger og ledere også, så der er jo også noget tværfaglighed der, og det er opfyldt. Ja, især fordi vi er forankret i sådan en, altså i området Teams, hvor at alle os fagpersoner, der arbejder inden for det samme distrikt, eller område, vi er kolleger. Så det vil sige, at de psykologer, som jeg arbejder tæt sammen med, det er jo dem, der er på de skoler, jeg er tilknyttet. Jeg har fire folkeskoler og en [11:58] friskole, og ja, der er sådanne psykologer tilknyttet, så jeg ved jo, at det er den samme psykolog, når jeg tager ud på den her skole, som på den anden skole.

En af pointerne om at tilknytte de fremskudte rådgivere til PPR er det tætte tværfaglige samarbejde.

En anden pointe er, at når de fremskudte rådgivere færdes ude i almen-områderne og de arbejder uden myndighed og de er forankres i PPR.. ja, så skaber det tillid

For som Michelle fortæller, så er der stadig nogle myter omkring det at møde en socialrådgiver

der var en gang en psykolog, der sagde til mig sådan, ved du godt, vi er de farligste til det her møde, og sådan tænkte, hvad snakker du om, og så tænkte hun, jo jo, for psykologen, det er jo den, der kan læse tanker, og socialrådgiveren, det er jo jer, der tager børnene, og bare tænkte, okay.

Amra

Jeg tænker, at der er noget, hvis vi tager et borgerperspektiv, når man har arbejdet på myndighedsområdet som socialrådgiver, så, at nogle borgere ser en i et bestemt lys, eller positionerer en på en bestemt måde. Og ved at placere socialrådgiver i PPR, altså væk fra myndighed,

Michelle

positionerer vi dem jo også bevidst på en anden relation til jer, netop fordi I også fysisk er placeret væk fra det farlige myndighedsområde. med andre fagpersoner fra PPR, som man gerne vil have kontakt med. Som siger, nå, der er også en socialrådgiver med til det her møde. Nå, det er nok godt nok.

Michelle

Ja, kan man sige, at vores samarbejdspartnere i skole, der er aftaget på, de ved jo, hvad vi står for, og de ved jo godt, at de kan invitere os til at hjælpe med noget, uden at det bliver nødvendigvis en sag, eller det gør, at det ikke bliver en sag, men det der med at sige, at der er faktisk mulighed for at få hjælp her og nu, altså sådan, uden at der skal rettes henvendelse

til en myndighed som sådan. Ja, det synes jeg, det åbner nogle døre.

Så, på papiret, lyder det alt sammen godt. Men tag ikke fejl, der er nemmere sagt end gjort at implementere den fremskudte rådgivning ude på skolerne og i dagtilbuddene.

Amra

Det kommer ikke bare. Der ligger faktisk ret meget arbejde i at få den her funktion implementeret derude, og få dem til at finde ud af, hvad det kan.

Michelle

Man skal være meget tydelig og bevidst om sin snitflade til de andre, altså til dem med myndighed i familierådgivningscenteret, for ellers tror man bare, at det er ligesom dem, bare et andet sted. Det er det ikke.

vi er friset på en anden måde til at kunne gøre nogle ting. Ja, det er også ret privilegeret at sidde der, med, at man kommer bare og tilbyder sin rådgivning, tilbyder sin hjælp, og hvis ikke det er det folk, de vil have, så er det okay.

Hvis man vil lykkedes med den fremskudte rådgivning, er det vigtigt at skelne mellem de socialrådgivere der sidder *med* myndighed i familierådgivningscenteret, og så Michelle og hendes kollegaer der arbejder *uden* myndighed ude på skolerne og i dagtilbuddene. De kan noget forskelligt. Men har man først styr på det, ja så skulle man tro at det bare kørte der ud af.. meeen...

Amra

bare fordi man vælger at etablere fremskudte socialrådgiver, så er det ikke sådan, at skole- og dagtilbud bare tager imod og tænker, lad mig ringe til de der nye rådgivere.

ja :) Det kræver i hvert fald en ting til, når man skal få det til at lykkedes. En kommunikationsstrategi for det tværfaglige samarbejde og en kommunikationsstrategi for samarbejdet med børnene og familierne

Så hvis der sidder nogen derude og tænker, vi vil også have fremskudte socialrådgivere, så skal man i hvert fald være meget opmærksom på den her kommunikationsstrategi, men også rent faktisk at bruge noget tid derude på at gøre sig synlige og få vist hvad det er man kan, fordi de kommer ikke bare, vi har jo også, selvom vi har fremskudt i Randers i rigtig mange år er der jo stadigvæk forskel på der kan være enkelte institutioner eller skoler som bruger det mindre end andre og dem er vi jo opmærksomme på at sige, skulle vi ikke lige tage ud og sidde derude, selvom vi egentlig har eksisteret i mange år, alle burde vide, hvad fremskudt er i Randers.

Så en ting er, at få den fremskudte rådgiver ud i almenområdet. Det kræver bl.a. en vis kommunikationsstrategi.

En anden ting er hvor de fremskudte rådgivere, er forankret. I sidste episode besøgte vi Gentofte hvor de fremskudte rådgivere er forankret i modtagelsen, men i Randers har de, som tidligere fortalt, valgt at forankres deres i PPR

Hvorfor?

Ja tillad os at være lidt fagnørdet.. for der er fordele som f.eks. tæt tværfagligt samarbejde, men der er også ulemper ved at forankre i PPR

Michelle

Ja, det er der også. Fordi der er rigtig mange fordele ved at være forankret i PPR. Jeg synes også, der er flest fordele. Men der er noget i forhold til, og det er jo afdelingen for selvpålagte plager, for vi har jo selv besluttet, at de fremskudte socialrådgivere fæstnes i PPR. Men før, altså før i januar 24, der havde vi jo mulighed for os selv at tilbyde familier et vejledningsforløb efter den gamle servicelovens paragraf 11.3. Og det bliver ret fagnørdet, men det ved man måske lidt om, at vi kunne give det, og vi kunne også få opgaver fra vores kolleger over i børn... Ja, familie rådgivningscenter, tak, ja, vores myndigheds rådgiver, hvor de også kunne bestille et 11-3-forløb hos os. Altså det her kortere vejledningsforløb er en afgrænset problematik. Ja, og den er jo blevet erstattet af det, der hedder paragraf 30 i barnets lov, og som vi har forstået det, så er det jo sådan, at en paragraf 30 indsats eller tilbud kræver jo, at der er lavet en screening, altså den her socialfaglige vurdering, og den har man ikke

mulighed for at lave som fremskudt socialrådgiver PPR. Vi laver socialfaglige vurderinger hele tiden, men vi kan ikke lave den screening, og det er de administrative skridt, der hører til. Så det at give en familie, det vi, altså paragraf 30 forløbte gamle 11.3, det vi er blevet stækket lidt på, at kunne tilbyde. Vi tilbyder stadigvæk åben og anonym rådgivning. Og den er jo blevet skilt lidt ad i forhold til, at man både kan tilbyde åben og anonym rådgivning til børn og unge, og så særskilt til den familieorienterede, altså til forældrene.

Amra

Jeg tænker, at at arbejde tværfagligt har jo klart sine forårsager, men det kan også være udfordrende. Jeg tror, at forskellen her er, altså i mit tidligere arbejde, der sad jeg også i tværfaglige netværksmøder med både PPR og Sundhedsplejerske og sådan noget, men vi sad forskellige steder, og det var ofte faktisk udfordrende.

Her kommer de tværfaglige team fra det samme sted, med det samme fagligt ståsted, med det samme børnesyn, med det samme udgangspunkt, og det tror jeg gør det mindre bøvet, fordi at Michelle har sin psykolog kollega på kontoret lige ved siden af, og de arbejder så tæt sammen, at de er tunet ind på hinanden.

Så det, der er forskellen på dem, er de briller, de ser på sagen med, hvor psykologen jo selvfølgelig har fokus på det psykologfaglige, og den fremskudte socialrådgiver har fokus på det sociale, familiemæssigt osv. Og det tror jeg gør, at det tværfaglige er mindre bøvet, end hvis nu, at det var et tværfagligt samarbejde med forskellige mennesker fra forskellige afdelinger. Fordi det kan blive en udfordring.

Efter lidt fagnørderi, så er det vist tid til en kort case, der illustrerer hvordan Michelle arbejder uden myndighed-

Michelle

Jeg har haft et forløb med et barn, som egentlig startede med meget typisk at blive bange for opkast. Bange for at blive syg, og det udviklede sig faktisk til, at man lige pludselig var bange for, om nogen var syge, og kunne man overhovedet tage til børnefødselsdag,

for hvad nu, så kom der mad, jeg ikke kunne lide, og så blev det dårligt. Det blev virkelig indgribende for det her barn på ni år. Og jeg havde et forløb, hvor han var herinde med sine forældre, og vi snakkede omkring, hvad er det, der kan være på spil, hvad er det for nogle drilletanker, der kommer, hvad for nogle hjælpetanker kunne der være, sådan det der med at prøve at gå meget kognitivt til værks, ikke med at sige det der sådan, det er det, og prøvede sådan, det var rigtig spændende at have et barn og sine forældre samtidig op, og vi sagde, men det er jo en fælles opgave, det her med skallen op. De fik, forældrene fik at vide, at de skulle prøve at belønne det her modige adfærd, og det er sådan, at de så deres dreng gøre nogle ting, som var svært for ham, og det der med at prøve at holde dem op på nogle hjemmeopgaver med det her. Og der gik, jeg tror, fire gange, så ringede de til mig og sagde, at de havde ikke brug for at komme mere, fordi at det havde løst sig. De havde nogle dreng, som tog til børnefødselsdage, som sagtens kunne være i skolen, og så det der med at prøve at, jamen alt det der, alt det man bare gerne vil have, ens børn kan, når man er ni år. Ja, så det er sådan en de der, hvor man har, når jeg synes, jeg har givet forældrene noget, de kan arbejde med, når de går ud af døren sammen med barnet. Det synes jeg giver supergod mening.

Men selvom Michelle arbejder uden myndighed, så er hun stadig en ressource, når andre fagpersoner skal lave en underretning

Amra

her hos os er det jo sådan, at skoler og dagtilbud og andre fagpersoner, der vil sende en underretning, skal lige vende den med den fremskudte socialrådgiver, fordi vi dels giver dem noget vejledning på, at den er udfyldt korrekt og har beskrevet problematikken sådan, så den giver mening for den myndighedsrådgiver, der skal læse den, og alt det der.

Michelle

Ja, kan familien genkende sig selv i det, og har man sørget for at få barnets perspektiv nok belyst i det?

Amra

Ja, det er sådan den ene del, og det andet, som den fremskudte socialrådgiver har fokus på, det er, er vi der, hvor vi skal lave en underretning, eller kan jeg arbejde med den her familie på et tidligere trin.

Michelle

Og så synes jeg, at der er en stor fordel i, når man er socialrådgiver, og det er, at man skal forklare, hvis nu det er sådan, at skolen skal lave en underretning, og så prøve at forklare, det der kommer til at ske, det er sådan og sådan. Det er de her trin, jeg har nogle gange faktisk visualiseret det, for forældre at sige, nu sender skolen en underretning, så kommer I til et partsøgningsmøde, partsøgningsmødet bliver foretaget ind af de her rådgiver, så kan der ske det, det, det.

Altså et oprids, hvad det er, der kan ske. Ja, sådan det der med at give en tryghed i at sige, jamen det er nok ikke nogen familie, der ønsker, at der bliver lavet en underretning, men når nu det er sådan, og det kan jeg jo også en gang imellem bruge min socialfaglighed som løftestang til at sige, med det jeg hører i dag, så er det faktisk min forpligtelse at vejlede skolen til at sende en underretning på det her. Så det der med, at det bringer jo ligesom i spil også.

Og så prøve at gøre det så nænsomt og så ordentligt som muligt.

Michelle

Nu snakker jeg jo rigtig meget omkring, hvad der kunne ske i forhold til familien, efter sådan et netværksmøde, eller når jeg hører om problemer, men det kan jo faktisk også godt være, at jeg tilbyder lærerne eller pædagogerne en sparring på at sige, det vi ved omkring børn, der vokser op i familier med psykisk sygdom, det er sådan, at kunne I tænke jer, at vi skulle snakke lidt videre om det.

Michelle

hvordan I kan vise den her omsorg, der kan være nødvendig, hvordan man kan sænke kravene på de her måder her. Så det er også, det er jo det, jeg synes, der er så særligt ved at være fremskudt socialrådgiver, det er, at man jo lige del, eller i hvert fald både tilbyder rådgivning til familier, men faktisk også til fagpersoner. Det der med, at man kan få en bygge bro imellem det der, og så sige, jamen det der, det er en underretning, eller det der, det er ikke en underretning, fordi det kan man jo også godt. Og det der med, når nogen skole gerne vil sende en underretning, sige, hvad er det, du håber, der

kommer ud af den? Nå, men vi synes bare, det skal have noget hjælp. Okay, kan du sige lidt mere om, hvad det er for noget hjælp, der kunne være? Jamen, der skal bare være nogen, der snakker med det barn. Okay, det tror jeg bare lige, jeg kunne gøre i stedet for. Altså det der med at fange noget i det.

Og med de ord, om hvad der er særligt ved at være fremskudt rådgiver, ja så nærmer vi os slutningen på den her serie om fremskudt rådgivning og tidlig opsporing.

I første episode så vi bl.a. på barnets lov og børneperspektivet. I anden episode tog vi til Aarhus for at få forskeren Anne Marie Villumsens indblik i fordelene ved tværfagligt samarbejde, børne- og forældreinddragelse og! for ligesom at give os en status på det her med fremskudt rådgivning rundt i landet. I tredje episode kørte vi til Gentofte for at høre hvordan de havde organiseret sig med myndighed og hvordan de på Gentofte Skole oplevede at have en fremskudt rådgiver ude hos dem. I denne episode... ja det har du jo lige hørt... der handlede det om fremskudt rådgivning uden myndighed..

Vi har været godt rundt og kunne fortsætte med at lægge endnu flere nuancer på..

men jeg synes vi skal afslutte serien, ved at besvare tre små spørgsmål

"Det første spørgsmål handler om, hvordan man i det tidligt forebyggende samarbejde bedst muligt kan spørge ind til barnets perspektiv.

Det er selvfølgelig vigtigt, at man først og fremmest spørger barnet selv, som lovens intentioner også lægger op til.

Men derudover er det også relevant, at man spørger dem, som kender barnet rigtigt godt fra barnets hverdagsliv". hvordan gør man det?

Michelle

Så barnets perspektiv skal man jo forsøge at få inddraget igennem, eller hvad er det, perspektiveret gennem. Altså de fagpersoner, der kender barnet, men også forældrene. Man skal jo være glad for at kunne stille de der lidt dumme spørgsmål. Hvad tror I, at Emma hun selv ville sige, hvis hun var her? Ved I, hvorfor hun gør det på den der måde?

Hvis det er noget gruppedynamisk i klassen, så vil man sige, hvad tror I, det handler om? Hvad har I forsøgt? Hvad for noget virkede af det? Ja, det er jo ikke en udefra, der kan vide alt om, hvordan Emma har det. Det er jo dem, der kender børn. Og spørge dem af forældrene, genkender I den her adfærd? Og hvis de gør det, så kommer de med møde på, hvad gør I? Så det må være hårdt at være forældre. Hvad med andre søskende? Altså anerkendelsen der. Men også hvis de ikke genkender den her adfærd, der bliver beskrevet, og siger, hvordan kan det være, og hvad handler det om? Når vi har børn, der for eksempel har svært ved at gå i skole, så tænker man lidt, ved vi egentlig, hvorfor det er svært at gå i skole? Der skal vi jo passe på, at vi ikke bliver de voksne, der sidder og har alle mulige hypoteser udenom barnet, fordi hvem har spurgt barnet om, hvorfor det er svært at gå i skole?

Jah ..vi skal huske at spørge børnene.

Vi har to spørgsmål tilbage... for man kunne argumentere for, at nu Randers har en fremskudt rådgiver uden myndighed, kommer borgeren, så ikke til at opleve, at de møder endnu flere socialrådgivere, hvis der skal laves en underretning, og de skal, så og sige, videre i systemet. vil de så bare ikke møde flere socialrådgivere?

Amra

jo men så er der jo også en udfordring i forhold til familierne altså det der med, når sagen viser sig at være mere komplekst end som så så får familierne jo alt andet lige et skift i rådgiver det tænker jeg også de vil gøre lang hen i vejen hvis vi sad med myndigheden, fordi ofte er det ikke, i hvert fald de afdelinger, jeg kender til, vil det ikke være den samme socialrådgiver, der møder familien først, og så hende, som skal arbejde med familien efterfølgende. Men alt andet lige får de i hvert fald et skift i rådgiver.

Michelle

Ja, og det synes jeg, der er en udfordring i. Vi skal jo være meget bevidste om snitfladen til at sige, hvornår er det en fremskudt, som kan tage sig af, og hvornår er det her en myndighedssag, altså hvornår er der behov for. Men jeg synes, det der med, at vi har en succes med, at når man når dertil, at man skal hjælpe en familie ind i det mere

indgribende, at man så følger dem på vej i forhold til det med at sige, hvis det er os, der skal sende dem videre, så laver vi jo faktisk en underretning. Og snakker jo med familierne om at sige, at I skal tænke den her underretning som en henvisning til mere hjælp. Det synes jeg er ret hjælpsomt at bruge den måde. Men vi følger dem jo også, det vil jeg lige sige, fysisk derhen, men vi ligger på to forskellige matrikler. Så det der med at deltage i det første møde med den nye rådgiver og kunne overlevere det, man ved, det man har arbejdet med med familien.

Det aller sidste spørgsmål i serien her, går på "det tværfaglige samarbejde".. for en ting er, at det giver mening for de forskellige faggrupper, men giver det mening for borgeren?

til at svare på det spørgsmål, så skal vi tilbage til Nanna.. altså Tessas mor..

Nanna

Ja, fuldstændig, og det har fungeret upåklageligt. Deres arbejde har været, både deres informationer til mig, deres samarbejde, og virkelig, det kan jeg mærke, det er virkelig vigtigt, at de samarbejder rigtig, rigtig godt sammen. Meget sammentømret. Og det gør jo også, at man i processen stoler over-blindt på, hvis den fremskudte siger, jeg tager lige fat i den her person, vi skal lige gøre det og det, er det okay?

Altså det er jo, for os som forældre, er det jo bare endnu befriende, at der er nogen, der tager hånd om noget, jeg ikke ved noget om. Så de har været prima til at arbejde sammen, og sammen med os, og sammen med skolen. Det er jo sådan noget helt andet. Hele vejen rundt har det været... Der er ikke en finger at sætte på!

Jeg får lyst til at sige at "ingen sag er ens", men kunne vi på tværs af kommunerne indføre fremskudt rådgivning, ja.. så ser det ud til, at vi bedre og tidligere ville kunne hjælpe børn, unge og familier i udsatte positioner så de problemer de oplever ikke vokser dem over hovedet.

Jeg skal huske at sige, at til podcasten er der udarbejdet understøttende materiale om tidlig opsporing og fremskudt rådgivning. Find links og mere information i episodebeskrivelsen. Podcasten er tilrettelagt af arbejdsgruppen, klippet af podcastbureauet hearHEAR. Hele serien udgives af Partnerskab om Børnene Først.

Jeg hedder Anders Guldberg, og vil gerne slutte med at sige "Tak for nu og tak for at lytte efter"